

ПАСИВНА ЛЕГИТИМАЦИЈА У СПОРУ ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ КОЈУ ЈЕ ПРЕТРПЕО ЗАПОСЛЕНИ

Без обзира на чињеницу да је директор послодавца правноснажном кривичном пресудом оглашен кривим за радње којима је запосленом причињена штета, у спору за накнаду штете пасивно легитимасан није он, већ послодавац, као правно лице.

Из образложења:

Према утврђеном чињеничном стању, тужени директор је правноснажном пресудом био оглашен кривим за *кривична дела повреда права по основу рада из социјалног осигурања*, зато што је, као директор предузећа „.....“, у којем је тужила била запослена, повредио своју законску обавезу да у име и за рачун тужиле наложи уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, почев од дана доношења решења о отказу уговора о раду па до враћања тужиле на рад по пресуди којом је поништено решење којим јој је отказан уговор о раду.

Из тако утврђеног чињеничног стања провстепени суд је извео погрешан правни закључак, односно погрешно је применио материјално право када је обавезао туженог да тужиле накнади материјалну штету у висини доприноса које је тужила сама уплатила.

Чланом 164. Закона о раду прописано је да ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету, у складу са законом и општим актом.

Поред тога, чланом 172. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем своје функције.

Из наведених одредаба произлази закључак да одговорност за штету коју је тужила евентуално претрпела због неплаћања доприноса лежи на њеном послодавцу, као правном лицу, које одговара за штету коју проузрокује његов орган, у конкретном случају – директор. То значи да тужени директор предузећа, као физичко лице, у овој парници није пасивно легитимасан. **(Пресуда Апелационог суда у Београду, Гж1. 3649/13 од 18. новембра 2015)**